

PM ang. reformerad förbundsstrukturDagens utvecklingstendenser

Arbetsmarknadens utveckling kräver odiskutabelt en omstrukturering av dagens organisationsbild. För närvarande pågår också inom praktiskt taget alla organisationer analyser angående behovet av fusioner och reformer. En genomgående tendens i alla strävanden är att skapa större och slagkräftigare enheter. De argument som främst användes är kraven på större effektivitet och en optimal resursanvändning.

Varför behöver CF förändras?

En rad sakskaÅl säger, att SACO-organisationerna nu bör undergå en kraftig förändring. Dessbättre har även flertalet ansvariga förbundsledningar insett detta behov av anpassning till dagsläget och SACO-fullmäktige har enhälligt uttalat sig för en bantning av antalet SACO-organisationer från 31 till 5. Dessutom har överläggningar och aktiv samverkan med TCO och SR nu påbörjats.

CF har uppmanats att driva organisationsarbetet inom utbildningsblocket "Teknik". Till detta block hänförs de grupper som enligt U 68:s reformverksamhet beträffande den högre utbildningen inräknas i tekniker-yrken. Som lojal SACO-organisation har givetvis CF att fullgöra detta ingalunda lätta uppdrag.

Ett minst lika tungt vägande skäl för CF att snarast överse sin egen organisation är avtalet mellan SIF och CF av den 26 november 1969. Enligt detta avtal skall en "andra" organisationsförhandling SIF-CF vara slutförd i maj 1972 och leda i tillämpning den 1 januari 1973. Det förutsattes i nämnda avtal, att CF skall förfoga över en vidgad förhandlingskompetens i förhållande till 1969. Bl.a. bör vi ha möjlighet att förhandla om organisationsfrågor, medlemsavgifter och stödfondsmedel. I enlighet härmed måste CF skaffa sig dessa befogenheter, även om detta medför avsevärda svårigheter. De blivande förhandlingarna med SIF har en direkt påverkan på både våra primärorganisationer och STF. Det finns därför fullgod anledning att fördjupa diskussionerna kring detta mycket svåra problemkomplex.

Av det som ovan angives framgår, att CF bl.a. har två ytterligt komplicerade förhandlingsuppdrag omedelbart förestående. Till råga på problemen kommer, att en kollisionkurs kan förutses i dessa förhandlingar, dvs att det i praktiken icke finns någon lösning som kan tillfredsställa våra motparter SIF och SACO. I dylika fall brukar den starkaste parten dra det längsta strået, därest icke den förmedlande länken, i detta fall CF, har kraft nog att modifiera slutresultatet. Frågan är om CF i denna situation har givits möjlighet att mobilisera erforderlig inre och yttre styrka. Det första som erfordras är en ganska total sammanhållning och en positiv vilja.

CF 75/10.3.72

Hur ligger tidsplaneringen till?

Några hållpunkter kan angivas beträffande tidsschemat. Som ovan angivits skall andra etappen av SIF-CF förhandlingarna vara klara senast maj 1972. I SACO:s rekommendation angående de fem storförbundens ordnande har angivits att ärendet är brådskande. De fem "blockens" representanter i förhandlingsdelegationerna skall vara utsedda och klara så att delegationerna kan börja sitt arbete redan april 1972. Även om själva organisationsbildningen icke behöver vara helt klar vid detta tillfälle, är det av största vikt att handläggningen sker snabbt, helst under år 1972. Dels anses det ur rekryteringssynpunkt vara angeläget att kunna erbjuda färdiga organisationsformer så fort som möjligt, dels kommer under 1973 och 1974 förbundens alla resurser att ansträngas hårt av förberedelser resp. genomförande av nästa stora avtalsrörelse. Summan av detta blir att organisationsreformerna bör genomföras under innevarande år.

För CF-STF-PO:s interna del finns det säkerligen också all anledning att göra denna nödvändiga organisationsprocess så kortvarig som möjligt. Någon ny 10-årsperiod av förlamning vill i vart fall inte CF uppleva.

Vilka beslut erfordras?

Det som vi först bör ta ställning till är arbetsfördelningen mellan CF, STF och PO. Som diskussionsunderlag anges här följande huvuddrag:

CF handlägger:

- a) all förhandlingsverksamhet (med delegationsmöjlighet)
- b) medlemsrekrytering
- c) konfliktfonderingar
- d) medlemsregister och avgiftsindrivning
- e) gruppliv- och arbetslöshetsförsäkringar
- f) all facklig medlemsinformation
- g) lokala arbetsplatsföreningar
- h) utseende av CF:s representanter i utomstående organ

STF handlägger:

- a) utbildningsfrågor
- b) gemensamma arbetsmarknadsfrågor
- c) teknisk-ideell information (intern och extern)
- d) affärsrörelserna genom ABIH
- e) utrednings- och remissverksamhet
- f) gemensam riksmötesverksamhet

PO handlägger:

- a) yrkesfrågor
- b) tekniska facktidskrifter
- c) mötesverksamhet för egna facket
- d) fackremisser
- e) fackets utbildningsfrågor

Avgiftsfördelning efter en organisationsändring

(Ett ytterst preliminärt men tänkbart principförslag.)

	Alt. I	Alt. II	Alt. III
SACO	65	65	65
STF	55	55	55
CF	160	160	160
PO	80	160	220
	360	440	500

Den variabla delen i medlemsavgiften är PO-delen, vilken PO:s styrelse själv avgör.

Avgifter för juniorer, pensionärer och utlandsmedlem bör likriktas så långt som möjligt. Arbetslöshetskassan och stödfonden är exkluderade.